

МІСЯЦЕХІД ПРОДОВЖУЄ ДОСЛІДЖЕННЯ

Відбувся черговий сеанс зв'язу з автоматичним апаратом «Луноход-1». Місяцехід продовжував рух у південному напрямі, передаючи на Землю телевізійні зображення місячної поверхні, наукову інформацію і телеметричні дані про стан бортових систем.

За весь час роботи на Місяці «Луноход-1» пройшов 825 метрів і знаходиться тепер на відстані близько 600 метрів від посадочного ступеня.

З 14 по 16 грудня відповідно до програми роботи рух місяцехода не передбачається. В цей період провадитимуться наукові дослідження.

(ТАРС).

ПОДОРОЖІ ПО МІСЯЧНИХ КРАТЕРАХ

● Репортаж з Центру далекого космічного зв'язу

ЕКСПЕРИМЕНТ

ТРИВАЄ

13 грудня, віддалившись від місця посадки

«Луны-17» більш як на 800 метрів, місячний всюдихід протягом кількох годин ретельно обстежував околиці дуже молодого кратера, до якого його підвели вчені, коли закінчувалась минула земна доба. Значення цього експерименту в рамках тривалої програми дослідження природи Моря Дошів важко переоцінити.

(Закінчення на 2-й стор.).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий Комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XI

№ 151 (1319).

ЧЕТВЕР

17 ГРУДНЯ

1970 р.

Ціна 2 коп.

«ВЕСТА»

«Веста» — весела творча аудиторія. Так назвали свій щойно створений дискусійний клуб студенти-філологи Кіровоградського педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна. Клуб об'єднує любителів художньої літератури, живопису, аматорів сцени.

Нещодавно члени клубу влаштували концерт для військ Кіровоградського гарнізону, а зараз готуються до конференції, на якій обговорять художній фільм «Переступи поріг» та ряд інших кінокартин, які ще будуть переглянуті під час Народного фестивалю українських фільмів, присвяченого XXIV з'їздові КПРС та XXIV з'їздові КП України.

С. АНАТОЛЬЄВ.

м. Кіровоград.

НОВЕ ЗАМОВЛЕННЯ

Молодий за часом існування наш пех. Виповнився тільки рік, як ми видали першу

тонну нової для комбінату продукції — графітно-колоїдного препарату. А зараз видаємо три види цієї продукції: водні, сухі та масляні препарати. Цю продукцію ми відправляємо на замовлення Львівського заводу кінескопів, Азовського кабельного заводу та інших підприємств нашої країни.

А ось диями комбінат одержав замовлення Бердянського дослідного нафтозаводу, де винайшли новий вид мастил. Основним компонентом його є масляний графітно-колоїдний препарат, який випускає наш пех.

В. МОРОЗОВА.

начальник цеху графітно-колоїдних препаратів, член комітету комсомолу Завалівського графітного комбінату.

Пленум ЦК ДТСААФ СРСР

15 грудня у Москві почав роботу шостий пленум центрального комітету Всесоюзного добровільного товариства сприяння армії, авіації і флоту.

Учасники пленуму обговорюють питання про хід виконання організа-

ційми ДТСААФ Української РСР і Ростовської області закону про загальний військовий обов'язок, про практику організації початкової військової підготовки допризовної молоді.

(ТАРС).

КІНОМИТЦЯМ — ПІСНІ СТУДЕНТІВ

А все-таки це здорово, що Народний фестиваль українських радянських фільмів взяв старт на нашій благословенній кіровоградській землі, — до такої одностайної думки прийшли студенти нашого педінституту після зворушливої теплої зустрічі з групою кіномитців, яка відбулася у вівторок.

Дорогі друзі, юні студентська, — з такими словами звернувся до присутніх у залі письменник і кінорежисер Олександр Левада, автор сценарію фільму «Родина Коцюбинських». Дозвольте мені від імені всіх кіномитців, які прибули сюди, щиро вітати вас. Якщо серед вас живе мрія стати вчителем, митцем чи письменником і якщо вона знайде своє місце у вашому подальшому житті, — то буде добре!

Щирими оплесками зустріли студенти виступи народної артистки РРФСР Руфіні Ніфоптової та народної артистки України Олександри Гая, які розповіли про зйомки у кіно та на театральній сцені, про творчі плани, про те, чим живе актор. Довго не відпускали студенти з трибуни кінорежисера Євгена Шерстюкова — постановника фільмів «Юнга із пхуні «Колумб», «Аквазанти на дні», «Туманність Андромеди», нового фільму, який зараз демонструється на екранах кінотеатрів міста та області — «В тридцятьому царстві». З великою увагою були вислухані виступи молодих українських акторів Людмили Сосурі та Сергія Сібея.

Слова теплої щирої вдячності почули дорогі гості від Валентини Музько, випускниці педінституту. На закінчення незабутньої зустрічі з українськими кіномитцями їм вручили букети живих квітів та платівки з записом пісень у виконанні інститутської хорової капели.

А. САРЖЕВСЬКИЙ,
студент III курсу
педінституту.

м. Кіровоград.

Вечір 14 грудня кіровоградці запам'ятається надовго. Особливо тим, хто був на відкритті фестивалю українських радянських фільмів. Вони зустрілися з виконавцями головних ролей нових фільмів, які українські кіномитці привезли на Кіровоградщину, режисерами, сценаристами. Присутнім на цьому вечорі був піднесений ще один сюрприз. Вони стали першою глядацькою аудиторією нового широкоформатного двосерійного кінофільму «Родина Коцюбинських».

Після демонстрації кінофільму глядачі зустрілися із творцями цього чудового твору — автором сценарію О. Левадою, режисером Т. Левчуком, акторами: А. Кочетковим, Р. Ніфоптовою, О. Гаєм, С. Сергійчиковою, А. Тропанивським і інш.

На фото: зустріч глядачів з кіномитцями. Виступає актриса Ніпель Мишкова.

Фото В. КОВПАКА.

Заява Ромеша Чандри

ХЕЛЬСІНКИ, 14 грудня. (ТАРС). Тут опубліковано Заяву генерального секретаря Всесвітньої Ради Миру Ромеша Чандри в зв'язку з минулою сьогодні 10-ю річницею з дня прийняття декларації ООН про надання незалежності колоніальним країнам і народам.

У заяві зазначається, що всупереч вимогам декларації ООН колоніальні держави досі відмовляються надати право на самовизначення територіям, на яких проживає 28 мільйонів чоловік. В цю цифру, вказується в заяві, не входять 16 мільйонів африканців, які вихідці з Азії і колирових, які страждають під ярмом рабства в Південно-Африканській Республіці. Відмова колоніальних держав виконати декларацію ООН розцінюється в заяві генерального секретаря ВРМ як злочин проти людства. Генеральний секретар ВРМ закликає провести з 14 по 20 грудня міжнародний тиждень боротьби проти колоніалізму.

Злочин агресорів

ХАНОЙ. (ТАРС). Американські війська за період з 1961 по 1969 рік рознирили у Південному В'єтнамі отрутохімікати над 13 тис. квадратних кілометрів посівних площ і 25 тис. квадратних кілометрів гірських районів і джунглі. Отруєно 1 мільйон 300 тисяч чоловік.

За перші дев'ять місяців цього року, повідомляє агентство преси Визволення, хімічні речовини були розкидані над 25 провінціями Південного В'єтнаму. Зроблено непридатними 415 тис. гектарів земель, отруєно 185 тисяч чоловік, 300 з яких вмерло.

Мізерні пенсії

ЛОНДОН. (ТАРС). «Сотні тисяч англієць з страхом чекають моменту виходу на пенсію, бо це означає не заслужений відпочинок, а злидні», — заявив на проведенню в Лондоні мітингу на захист пенсіонерів генеральний секретар найбільшої профспілки транспортних і невадифікованих робітників Джек Джонс. Він підкреслює, що багато пенсіонерів неспроможні дозволити собі навіть нормальні опалювати свої житла взимку — настільки мізерні їх пенсії.

ПРИСВЯЧЕНИЙ
ХХІV З'ЇЗДУ
КПРС ТА
ХХІV З'ЇЗДУ
КП УКРАЇНИ

Працюючи над образом В. І. Леніна

ЛЕНІН і Україна... Кого з сучасних художників не хвилює ця тема, така дорога серцю кожного з нас!

І ми з кінорежисером Олександром Степановичем Левадою з великим хвилюванням приступили в переддень Ленінського ювілею до напруженої роботи, щоб засобами кінематографії розкрити цю тему в масштабах, які б відповідали і центральному образу, і всій історичній добі.

Революційна боротьба нашого народу за перемогу Жовтня на Україні авібрала в себе стільки величезних подій, таку кількість документальних фактів, що їх вистачає не на один, навіть наймасштабніший фільм. Щодо нас з О. С. Левадою, то ми обрали для своєї творчості одну, здавалося б, сторінку з тої великої історичної епопеї, але ж містку і хвилюючу сторінку... ні, не сторінку, а, краще назвати її цілим патетичним розділом переджовтневих і жовтневих подій на Україні, нерозривно зв'язаних із загальним революційним поступом усього радянського народу.

Ми обрали із цього багатющого матеріалу класової боротьби історію сім'ї геніального сина нашого народу — Ми-

хайла Михайловича Коцюбинського. Це ж його полум'яна творчість — безсмертна «Фата моргана», цілий цикл революційних оповідань, що відтворили незабутні події революції 1905 року, стала могутньою зброєю нашого народу у боротьбі за Жовтень на Україні. То хіба ж це недостатньо, щоб на цьому багатющому матеріалі створити справді хвилюючий фільм про ті далекі незабутні дні?

Усе залежить від підходу, від художницького пильного ока, насамперед автора сценарію, далі — від режисера, який ішов пліч-о-пліч з письменником від зародження задуму й до сьогоднішніх днів, коли готовий фільм розпочав свій похід по екранах Чернігова, Києва, Москви, Ленінграда, Одеси, по містах, робітничих селищах, по сільських екранах нашої неосвяжної Батьківщини...

І коли я, О. С. Левада, український актор Трошчанівський (виконавець ролі Леніна в нашому фільмі), український актор Гай (виконавець ролі М. М. Коцюбинського), художник В. Агранов, головний оператор В. Войтенко і всі, всі учасники

цієї художницької епопеї, виходимо на авансцену кінотеатрів і вдихаємося в зал, в яскраві, зацікавлені очі глядачів, коли спалахують оплески, — перед нашими очима мимоволі проходить вся ота сповнена чималих труднощів і перепон творча історія цієї незвичайної кінопостановки.

Адже фільм «Родина Коцюбинських» зажадав од нас і подорожі на острів Капрі, де й тепер ми відшукали пам'ятні місця зустрічей Леніна, Коцюбинського, Горького, Луначарського. І не простих кіноекспедицій до Ленінграда і до Карпат, до Чернігова і... ні, не будемо ускладнювати нашому дорогому глядачеві сприймання фільму як цілого, в якому сплелися і натурні зйомки, і зйомки в павільйонах кіностудії ім. О. П. Довженка, і комбіновані зйомки і натура, і народні пісні, і симфонічна музика композитора Майбороди, та всього й не перелічити, що сплелось в єдине ціле і уляглося на кіноплівці. Кіноплівка присвячена Ленінському ювілею, присвячена нашій рідній партії, що їй ми зобов'язані всім.

Партії Леніна ми присвятили справжнє художнє новаторство, яке знаходиться в органічному взаємозв'язку з рухом самої дійсності, з боротьбою партії й народу за здійснення комуністичних ідеалів.

Дозвольте запевнити вас, читачі, запевнити партію, запевнити всіх наших глядачів, що ми, автори «Родина Коцюбинських», як і всі кінематографісти України, йдемо на зустріч черговим партійним з'їздам, несучи у своїх серцях незмінну вірність Ленінському прапору партійності і народності нашого мистецтва.

Користуючись нагодою, прошу через Вашу газету передати найщиріші побажання молоді славної, орденоносної Кіровоградщини, всім трудівникам, що блискуче завершили трудовий рік. Я радий ще раз побувати на вашій землі, де мені довелося бути під час славної епопеї наших військ у розгромі Корсунь-Шевченківського котла.

Т. ЛЕВЧУК,
кінорежисер, народний артист УРСР.

На фото: кадр із фільму.

В день прибуття українських кінематографістів на землю Кіровоградщини відбулась прес-конференція. Режисери, сценаристи, актори кіно відповіли на численні запитання кореспондентів газет, радіо, телебачення.

На фото: на запитання відповідає запорізький актор А. Трошчанівський. Йому випала велика честь — довжележні запропонувати зіграти роль Володимира Ілліча Леніна у фільмі «Родина Коцюбинських».

Фото В. Ковпака.

З НАШОГО КРАЮ

ЗНАЧНИЙ внесок у радянське кіномистецтво вніс кінорежисер Володимир Олександрович Браун. На протязі всієї своєї творчої діяльності він намагався гаряче розкрити на екрані справжню, нічим не прикрашену правду життя, дослідити його найтонші зв'язки, глибше проникнути в інтелектуальний світ героїв, відобразити героїку комуністичного будівництва.

Народився він 31 грудня 1896 року в сім'ї екскаваторського банківського службовця. У двадцять років закінчив із золотою медаллю комерційне училище і поступив на економічне відділення Київського комерційного інституту. У 1919 році з третього курсу пішов добровольцем у Червону Армію. Служив червоноармійцем в Одеському караульному полку, згодом — член 354 Замоковського полкового суду знаменитої Перекопської дивізії. Та любов до мистецтва, яка зародилася в його серці ще в юнацькі роки, не покидала бійця. У травні 1921 року на громадських засадах Браун організував в Одесі гарнізонний театр у приміщенні колишнього народного будинку. Це був один із перших в країні театрів Червоної Армії. Володимир Олександрович керував театром і брав участь в постановці п'єси Фомізіна «Недоросток».

Після демобілізації деякий час працював в Одесі, а у серпні 1924 року переїздить до Ленінграда, де вступає вчитися в кіно-майстерню заслуженого діяча мистецтв республіки режисера Хвановського. Працював помічником режисера, знімався у фільмах «Палаці» та «Серце і долари».

Через два роки, закінчивши навчання, був прийнятий помічником режисера на кіностудію «Союззакіно» (театр «Ленфільм»). Брав участь у зйомках фільмів «Декабристи», «Пост і цар». У 1927 році Володимир Олександрович написав сценарій фільму «Інженер Елагін», поставлений на «Ленфільмі».

Росла майстерність, збагачувався досвід. Нарешті, у 1930 році Браун одержує першу самостійну роботу режисера-постановника. Його кінофільм «Наші дітвора» мав великий успіх у глядачів.

Зразу ж після перемоги у Великій Вітчизняній війні з'являється чудова картина «У далекому плаванні», поставлена на Київській кіностудії. У 1946 році уряд нагородив режисера Брауна медаллю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»

З того часу Володимир Олександрович не

покидає столицю Радянської України. Київська кіностудія випускає на екран його фільми «Голубі дороги», «Радянське Чорномор'я», «В мирні дні». Саме за популярну, високохудожню кінострічку «В мирні дні» наш земляк удостоюється звання лауреата Державної премії СРСР, на його грудях засяяв орден Трудового Червоного Прапора. Ось як високо оцінила партія і уряд творчі здобутки талановитого кіномістця.

А хто з вас не пам'ятає широковідомий картин «Максим», «Командир корабля», «Матрос Чижик», «Море кличе», «Мальва». І ось знову радість — кінорежисеру Володимиру Олександровичу Брауну у травні 1954

ЗАВЖДИ В ПОШУКУ

СТОРІНКИ З БІОГРАФІЇ
КІНОРЕЖИСЕРА
В. О. БРАУНА

року присвоєно високе і почесне звання заслуженого діяча мистецтв УРСР.

До останніх днів свого життя великий майстер кіномистецтва був у творчих пошуках. У 1956 році він почав напружену роботу над фільмом «Надзвичайна подія» про мужність і відвагу радянських моряків танкера «Туапсе», яких захопили чанкайшісти у 1954 році.

На жаль, передчасна смерть обірвала життя талановитого художника. 21 серпня 1957 року Браун не стало.

За довгі роки роботи у кінематографії наш славний земляк Володимир Олександрович Браун створив двадцять художніх кінофільмів, які з успіхом демонструвалися і демонструються на екранах країни і за рубежом.

В. САНДУЛ,
краснавець.

ПОДОРОЖІ ПО МІСЯЧНИХ КРАТЕРАХ

(Закінчення).

— Як тільки ми зрозуміли, що «Луноход-1» зустрів на своєму шляху метеоритний кратер, який утворився недавно, — розповів у розмові з кореспондентом ТАРС вчений-селенолог, — негайно було прийнято рішення детально його вивчити. Адже молоді кратери, породжені в результаті ударів метеоритів об місячну поверхню, зустрічаються досить рідко. Пропускати таку вдалу знахідку, зрозуміло, не хотілося.

Саме тому при складанні програми наукових робіт в експерименті з «Луноходом-1» маршрут всюдихода було намічено з таким розрахунком, щоб насамперед обстежити кратери, зв'язані з ними ваги, а точніше всі найбільш масові утворення на «лиці» селени.

Цікаві результати було одержано при «огляді» досить великого — діаметром близько 200 метрів, але мілкового — глибиною два-три метри старого кратера, продовжував свою розповідь учений. В різних точках його схили і на дні проведено дослідження фізико-механічних властивостей ґрунту, знято кілька панорам. Потім вирішено було для порівняння спуститись у молодий кратер, розташований поблизу. Незабаром це нам вдалося, причому при вивченні властивостей місячного ґрунту на досить крутому схилі «місячної воронки» була відмічена рекордна похибка його міцності. Не виключено, що внутрішні стінки могли бути ущільнені вибухом в момент удару метеорита об поверхню Місяця.

... Приблизно за півкілометра на південь від точки посадки «Луноход-1» пройшов по дикій однієї з улоговин. У цьому районі проходила «найглибша точка» його траси. Вона була на три метри нижче від місця посадки «Луны-17».

Подолавши на «вододілі» двох пологих улоговин ділянку складного рельєфу, де часто зустрічаються кратери діаметром від 10 до 1,5 метра, «Луноход-1» вийшов до дуже «свіжого» вибухового кратера діаметром 30—35 метрів. Саме тут і вирішено було затриматись і ґрунтовно, всім арсеналом наукових бортових приладів обстежити такий рідкісний феномен природи.

Багатообіцяючи чим можна назвати також перші дослідження вивчення каменів, що в достатку зустрічаються на рівнині Моря Дощів.

У тривалому експерименті по вивченню Місяця радянським апаратом «Луноход-1» відзначається: місячний всюдихід, сполучивши в собі професії геолога і хіміка, геоморфолога і астронома, ґрунтознавця і геофізика, ретельно обстежував дуже цікаву ділянку Моря Дощів...

Д. ДМИТРИЄВ.
(Спец. Кор. ТАРС).

Центр далекого космічного зв'язку.

В порівнянні — все видніше. Це аксіома. І якщо я її нагадую, то тому, що автори книги «Борозна через століття» широко і вдало користуються історичними паралелями і порівняннями, досліджуючи дійсність. Велику дійсність перебудови світу на основі марксистсько-ленінського вчення.

Основний герой цього публіцистичного твору — Юхим Вергун з села Рівного Єлисаветградського повіту, про бідне життя, про розорення господарства якого згадав В. І. Ленін у праці «Розвиток капіталізму в Росії». Основні герої твору — це й внуки та правнуки Юхима Вергуна. Але сказати, що тільки вони основні герої, — не зовсім вірно. Розповідаючи майже про сторічний шлях родини звичайного селянина, автори досліджують долі багатьох односельчан Вергунів. І якщо ці долі трохи абстрагувати, то одержимо типову картину важкого шляху від темряви і злигоднів до освіти і достатку сьогоднішнього дня не лише селян Рівного, а й взагалі селян України.

Розділи книги, сторінки за сторінкою, дають змогу ще раз пройти цим нелегким шляхом і зриміше побачити наші успіхи, всім еством відчувати, яку велику роботу довелося провести партії більшовиків, щоб село стало таким, яким є зараз.

Голод, злидні, безземелля. А «Указ Його Імператорської Величності, Самодержця Всеросійського» папуче, як готувати «хліб з барди і солом'яного борошна», «...як такого, що може замінити вживання звичайного житнього хліба».

Стійкий виступ проти визискувачів. Потім цілеспрямована боротьба під керівництвом партії більшовиків, перемога в Жовтневій революції, довга і вперта боротьба за владу Рад, радість від колективної праці, двобій з фашизмом і знову напружені дні відбудови.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

ДОСЛІДЖУЮЧИ

ДІЙСНІСТЬ

І на всіх цих етапах ми бачимо Вергунів, їх односельчан, земляків. Бачимо першого керівника партійного осередку А. Й. Калича, безстрашного воїна Марка Мохряка, командира загону ревкомів Івана Отрошка і багатьох, багатьох інших.

Портрети і характери цих героїв в більшості випадків подані занадто скупо. Проте за них говорять красномовно цитовані документи, наведені цифри, факти.

«Тепер нам зовсім не здається дивним, що в районі працює 50 лікарів і 287 середніх медпрацівників (в 1890 р. у всьому Єлисаветградському повіті було 15 лікарів і 36 фельдшерів-акушерів), що майже в кожному селі є медичний пункт...» — читаємо на початку книги (стор. 28).

«Згадаймо ще раз злидні життя Юхима Вергуна, все господарство якого оцінювалося в 249 карбованців, — пропонують автори на 103 сторінці. — Тепер прикинемо, що має його правнук 35-річний Анатолій Вергун. Він одержує за свою працю 166 карбованців і по кілограму хліба на кожного з них щомісяця та до 450 карбованців премії щорічно. Його дружина Надія Степанівна, працюючи в ланці, заробляє протягом року 500 — 600 карбованців і понад 200 кілограмів цукру.

Коли скласти все це, то на сім'ю, яка складається з двох дорослих і двох дітей — шестирічної Вірочки та восьмилітнього Віті, — припадає 3300 — 3500 карбованців на рік. Не дивно, що молоде подружжя побудувало новий дім, придбало мотоцикл, телевизор, гарні сучасні меблі, красивий одяг...»

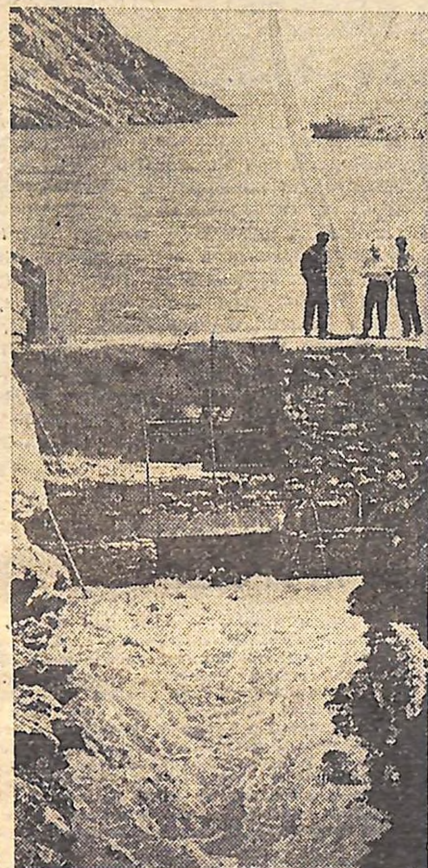
Подібні порівняння зустрічаємо ледь не на кожній сторінці.

Видавництво, безумовно, зробило добру послугу читачам, особливо пропагандистам, партійним і комсомольським працівникам, випустивши таку книжку.

В. ЦВЯХ.

1) В. Калініченко, Г. Щербина. «Борозна через століття». Дніпропетровськ, Видавництво «Промінь», 1970.

ФОТОІНФОРМАЦІЯ

В Таджикистані вступив в експлуатацію Намадгудський зрошувальний канал. Його 26-кілометрова траса пролягла в горах Паміру на висоті 3000 метрів. Вона прорубана в скелястих породах.

На знімку: водозабір Намадгудського каналу на річці П'яндж.

Фото Р. НЕТЕЛОВА, АПН.

Вийшло в Атлантику та Індійський океан науково-дослідне судно «Ізмурд». Це — дизель-електричне, призначений для комплексних випробувань суднової техніки, матеріалів і засобів захисту їх від корозії. Його довжина — близько 100 метрів, ширина — 14, водотоннажність — 5170 тонн, швидкість — 13,7 вузла. Свій рейс у простори океанів учасники експедиції на «Ізмурд» присвячують XXIV з'їздові КПРС.

На фото (зліва направо): начальник експедиції Л. О. Тепецький, заступник начальника експедиції кандидат технічних наук Р. О. Волков, капітан О. П. Бондаренко, перший помічник капітана І. В. Куликов і вчений секретар кандидата технічних наук В. М. Спиридонов.

Фото К. ДУДЧЕНКА, (Фотохроніка РАТАУ).

ВЧИМОСЯ МУЖНОСТІ

ЗАРАДИ СВІТЛИХ ПОРИВАНЬ

Широку заповнюються коридори Злинської середньої школи. Як і радянські голосами її вихованців. Одні з них разом із дзвінком повертаються до школи, а інші виходять на широкий шлях самостійного життя, стають студентами, курсантами, колгоспниками, робітниками. Та завжди вони будуть линути думкою до своєї рідної школи, адже вона виховала їх справжніми патріотами любимої Вітчизни.

Педагогічний колектив спільно з комітетами комсомолу і ДТСААФ школи зумів створити найсприятливіші умови для військово-патріотичного виховання учнів. Тут добре обладнано куток бойової слави, часто влаштовуються тематичні вечори, зустрічі з колишніми фронтовиками і молодими воїнами, які приїхали у відпустку.

Багато про що із збройного школярів і вчителів можна дізнатися із архіву, який завели юні дотсаафівці. Ось вирізки з газет і журналів про славі вчинки героїв-земляків, листи та портрети учасників Великої Вітчизняної війни — колишніх учнів та вчителів школи.

Для увічнення пам'яті вихованців школи, які полягли у битвах з фашистськими загарбниками, в куток бойової слави обладнано меморіальну дошку, виготовлено стенди з їх фотографіями. Тут же розміщено художній монтаж «Слава героям Кіровоградщини», «Вони захищали Батьківщину», «Герої громадянської війни», «Герої Великої Вітчизняної війни».

З любов'ю і сумлінням оформлено

стенд про життя і подвиг вихованця школи Героя Радянського Союзу П. В. Белігіна. Зберігається його біографія і фотокартка, опис подвигу, нагородний лист, фотокопія Указу Президії Верховної Ради СРСР про присвоєння високого звання. Стало вже доброю традицією проводити в день народження П. В. Белігіна урочисту лінійку.

Велику роботу проводять юні слюди по розшуках рідних тих воїнів, що поховані у братській могилі біля школи. Вони, зокрема, листуються з дочкою полеглого героя І. Г. Вишняка — Оленою Сорокіною. Невдаю вона побувала на могилі батька, завітала до школярів.

Заохочуюче листування зав'язали учні з одним із героїв бою на Безіменній висоті, прославлених у пісні: «Нас оставалось только трое Из восемнадцати ребят...»

Як дізнались школярі, оспівана Безіменна висота знаходиться в Калузькій області, поблизу Бетлицька. Надіслали вони листа своїм ровесникам з Бетлицької середньої школи. А ті повідомили адресу Костянтина Михайловича Власова, одного з учасників цього бою, котрий проживає нині в Новосибірську. Злинці написали йому, попросили поділитися спогадами про ті запеклі бої. Колишній фронтовик розповів про подвиг вісімнадцяти, а також повідомив цікаві подробиці того, як його розшукали через багато років.

У школі постійно дбають про всебічну підготовку молоді до служби в лавах Радянської Армії і Військово-Мор-

ського Флоту. В Ленінській кімнаті, в куток бойової слави, влаштовуються зустрічі учнів з старими більшовиками, учасниками Великої Вітчизняної війни.

З великою увагою учні слухали розповідь колишнього випускника Злинської середньої школи офіцера-морська В. Макади про нелегку, але почесну морську службу, романтику далеких походів. Після зустрічі з ним багато юнаків вирішили стати моряками.

Відмінно підготувалися до служби в армії також і ті учні школи, які нішнього літа побували у військово-спортивному таборі, організованому районним військоматом. Старшокласники постійно займаються військово-технічною підготовкою.

Однією з найцікавіших і найдоступніших форм військово-патріотичного виховання учнів, молоді є проведення тематичних вечорів «вогників». Запам'ятається юнакам старших класів вечір «Незабаром ми одягнем солдатські шинелі».

А на уроках історії, суспільствознавства, літератури вчителі прагнуть пай-яскравіше розкрити революційні, бойові традиції радянських людей, славіти шлях наших Збройних Сил. Тож і не дивно, що вихованці Злинської середньої школи й ростуть ідейно і фізично загартованими патріотами радянської Батьківщини.

Ю. ГАДЖІЄВ.

с. Злинка
Маловисківського району.

видів і форм деревної і чагарникової рослинності, то вже на початок 1956 року їх було 805, а зараз — понад 900.

В результаті проведених на протязі 1923—1968 років науково-дослідних робіт на території Веселобоківської селекційно-дендрологічної станції створені дослідні насадження лісових культур на площі майже 300 гектарів.

Яких тільки дерев не зустрі-

го японо-китайського походження, яке в незміному вигляді збереглося ще з крейдяного періоду.

Тут же — куртина оцтового дерева. Назване воно так тому, що в давні часи його плоди використовувались для надання оцтові приємного смаку.

Володимир КРАМАРЕНКО

ВЕСЕЛІ БОКОВЕНЬКІ

— 1. —

«Веселі Бокovenьки», чудовий дендрологічний парк, цінна історична та естетична пам'ятка садово-паркового мистецтва, чарівна окраса і гордість Кіровоградщини, розташований за 20 кілометрів від Долинської. В цьому мальовничому куточку природи зібрано сотні різних видів і форм дерев і кущів. Більшість з них завезена сюди з країн, що мають відмінний від тутешнього клімат.

До речі, характерні такі порівняльні дані. Якщо за період з 1893 по 1917 роки в дендрологічному парку налічувалося близько 250 різних

нєш у парку! Прижилися в цих краях рідкісний представник хвойних третинного періоду — болотистий кипарис, який у природних умовах зберігся лише в південно-східній частині Північної Америки, тюльпанне дерево з півдня, схожим на гітару листям і квітами, які зовні нагадують тюльпани. Постійну прописку дістали в посушливій степовій зоні ялина східна і платан західний, абрикоси маньчжурські і ялина блакитна. Рідкісним і єдиним на Кіровоградщині є вишпекане в дендропарку дерево гіпкого прадавньо-

Акліматизувались крилате залізне дерево і високий незграбний бундук канадський, туя західна з Північної Америки і клен гостролистий. Тут же смереки, розмаїті тендітні берізки і дрібнолиста липа, декоративний каштан кітський і посухолюбивий клен татарський, липа маньчжурська і горобина грецька, рокитник австрійський і ялівець козацький. Високий понад алейні шумлять під степовими вітрами буйні кущі різнобарвного і такого дужого на весні бузку угорського, китайського і персидського.

А як не замилується віттям софори японської, що росте, головним чином, у Японії та Китаї і досягає п'ятинадцятиметрової висоти. Приваблюють її куляста крона, блискуче темнозелене листя, що не опадає до глибокої осені. Вирощена в дендрарії софора японська рекомендована для зеленого будівництва і поєднання лісорозведення на півдні України.

На рослинному дужку побила статичної темнозеленої сосни — бідують листя катальпи величної. Це — широкопірамідальне дерево, яке може прикрасити будь-який міський парк. Всюди безліч різновидів кремезних дубів. Особливо привертає увагу тінява група їх біля водоканалу. Тут згруповані дуби крупноплодний, гірський, мушкетерський, пірамідальний, червоний...

У який би куточок парку не потрапив відвідувач — всюди він побачить оригінальні за своїм художнім виконанням і вишукані декоративні катальпи: мальовничі куртини дерев, оксамитові галляни, суцільні деревні заслонки і поодинокі, рідкісні за красою, формою і барвами заморські екзоти, які складають основу дендрової рослинності дендрарію. Завдяки вічнозеленим столітнім ялинам, соснам, туям, за будь-якої пори року в парку буває зелень. Це надає йому вишуканої краси і принади.

— 2. —

Ще в 1928 році у Харкові вийшла брошура «Хрещеного

батька» цього степового оазису М. Л. Давидова «Нарис Веселобоківського дендрологічного парку». В своїй науковій роботі автор чітко фірмує свою ідею, яка була покладена в основу планування парку.

Пейзажний стиль, за словами М. Л. Давидова, «...побудований на природному ландшафті з лісовими масивами, характерними для лісо-костобурих дубів і соснового бору, з дрібними групами листяних і хвойних порід, які показують своє розквітання; на пейзажах з висхідними на галляни поодинокими деревами, які свідчать про свою індивідуальну міць і красу шатів, що вражають до своєю зеленню, то тим поєднанням фарб, які не піддаються пензлі художника, з прогалинами, оточеними пагорбками, різними контурами дерев і чагарників, хвилястими дорогами і водним простором».

Побудова парку не може не викликати інтересу і навіть захоплення. Тут майже немає рівних, прямих алей. Вони петляють і спіральні. Завдяки цьому з композиційного центра крізь коридори дендрарію можна оглядати всі п'ять своєрідних віялоподібних розташованих пейзажів, які вимальовуються на тлі голубого неба і створені за допомогою поєднання груп дерев, галляни, водойми, просік.

(Далі буде).

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

ХОЧ ПІШКИ ЙДИ

В замітці під таким заголовком, вміщеній в «Молодому комунару» за 24 листопада, говорилося про те, що був зірваний рейс автобуса по маршруту Кіровоград—Злинка, через що багато пасажирів не змогли дістатися до обласного центру. Ми попросили розібратися в цьому працівників обласного автоуправління. Заступник начальника В. Ватульов повідомив: «Факти, вказані в замітці, підтвердились. Дійсно, 10-го листопада 1970 року з технічних причин один оборотний рейс по маршруту Кіровоград—Злинка було зірвано. Директору Кіровоградського автопідприємства 10021 тов. Острівському вказано на недопустимість таких випадків».

НАШЕ ЛИСТУВАННЯ

ДЕ Ж ГРОШІ?

«Дорога редакція, — пише нам житель села Глодоси Новоукраїнського району Г. А. Борщенко, — ще в червні мій син Микола Борщенко відпочивав у піонерському таборі м. Світловодська. Коли 26 червня цього року йому потрібні були гроші на проїзд додому, я вислав 10 крб. (квитанція № 227 від 27 червня ц. р.), але їх помилково одержав якийсь Микола Борщенко. Начальник табору на мій запит відповів, що винна пошта і що гроші мені повернуть. Здавалося б, працівники зв'язку розберуться в цьому питанні, але ніз і нині там. Не жалко грошей, обурює безвідповідальне ставлення працівників зв'язку до своїх обов'язків».

ВІД РЕДАКЦІЇ: СПОДІВАЄМОСЬ, ЩО КЕРІВНИЦТВО СВІТЛОВОДСЬКОГО ВІДДІЛЕННЯ ЗВ'ЯЗКУ ТЕРМІНОВО РОЗБЕРЕТЬСЯ У СУТІ СПРАВИ І ВИКОНАЄ ВИМОГУ Г. А. БОРЩЕНКА.

ХОЧ ЛИСТ НЕ БУВ НАДРУКОВАНИЙ СТРУМ ВВІМКНУЛИ

Жителі села Богданівки Знам'янського району товариші Лаврин, Бондаренко, Гунало та інші скаржились на те, що на вулицях ім. Кузнецова та ім. Ватуліна не було електричного освітлення. Як повідомив нам голова виконкому Знам'янської райради депутатів трудящих Г. Костенко, електролінія була тимчасово відключена для ремонту. На цих вулицях знову спалахнули електричні лампочки.

НЕ РАССТАНУСЬ С КОМСОМОЛОМ

СЛОВА Н. ДОБРОНРАВОВА

МУЗЫКА А. ПАХМУТОВОЙ

Я в мир удивительный этот пришел
Отваге и Правде учиться.
Единственный друг — дорогой Комсомол,
Ты можешь на нас положиться!

Припев: Мы пройдем сквозь шторм и дым,
Станет небо голубым...
Не расстанусь с Комсомолом,
Буду вечно молодым!

В грядущие дни, как во все времена,
Недобрым метелям кружиться...

Родная моя, дорогая страна.
Ты можешь на нас положиться!

Припев: Заветной весны высота не взята,
И падо с дороги не сбился.
Мечта наша, гордая наша мечта,
Ты можешь на нас положиться!

Припев: Мы пройдем сквозь шторм и дым,
Станет небо голубым...
Не расстанусь с Комсомолом,
Буду вечно молодым!

ПРОСТО ЗАХОПЛЕННЯ

Вперше Юра Язиков взяв у руки гантітку, коли йому не було ще й семи років. Перші постріли — у пневматичному тирі. Тоді батько похвалив:

— Тільки ти краще зосереджуйся. І будь спокійним. Тут, в пневматичному тирі, він почував прострілецький спорт і про дитячу спортивну школу. Хотів записатись у секцію, та тренер ніби несприятливо:

— От сповнитись дванадцять років, тоді приходи.

Він займався футболом і баскетболом, фотографією, і, звичайно, поспішав до пневматичного тирю.

А два роки тому з ним почав працювати тренер Олег Миколайович Шитов. В ДЮСШ на хлопчика одразу звернули увагу. На поганий рубіж він приходив завжди вчасно, був дисциплінованим і коли в його руках з'являлася дрібнокаліберна гантітка, Олег Миколайович зауважував:

— Тільки ти не звертай уваги на дрібниці. Вони минуться. Старайся і все.

За рік він виконав норматив першого спортивного розряду.

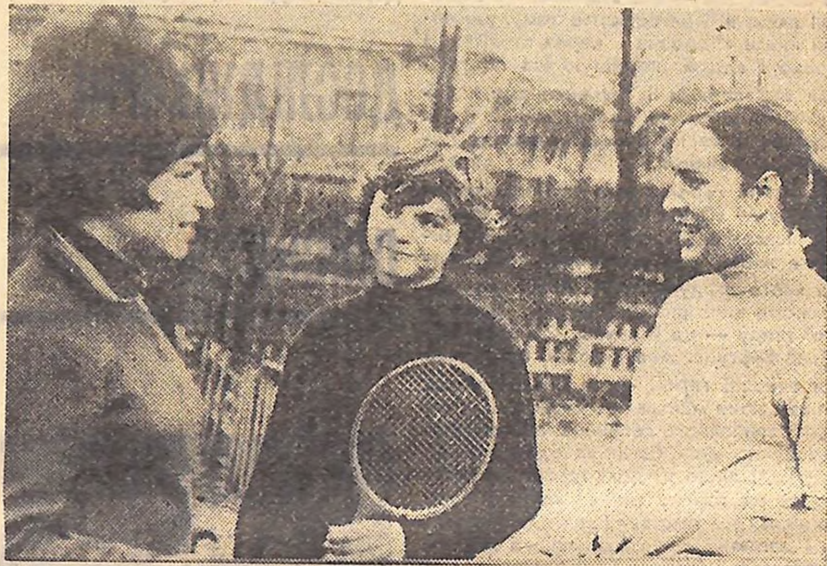
А в січні цього року на першості України серед юніорів у вправі «ДГ-3» потрапив до десятки кращих спортсменів, у вправі «ДГ-9» став другим призером.

Невдовзі матчува зустріч у Полтаві. З результатом 553 очка (вправа «ДГ-5») Юра Язиков стає переможцем зустрічі з полтавчанами.

Стріляв з коліна. Сподівався, що виконає норматив кандидата у майстри спорту. Не пощастило. Тоді знову заспокоював тренер:

— Ось у Марганці спробуєш знову. І він ретельно готувався до змагання. А коли приїхав на Дніпропетровщину, вже був переконаний, що матиме успіх. І він справді не минав хлопця. З 600 можливих на рахунок восьмикласника Кіровоградської середньої школи № 34 Юрія Язикова 591 очко. Так за два роки тренувань він пройшов шлях від спортсмена-початківця до призера першості України.

Т. ГРИГОРАШ.

В ОНА приїхала до Кіровограда з Малої Виски. Працювала електриком на «Червоній зірці». А після зміни її бачили в спортивному залі серед волейболістів, баскетболістів. А потім з'ясувалось, що Лариса Повшебна у вільний від роботи час бере в руки вудочку і поспішає до ставу. А нещодавно вона взяла участь в змаганнях з спортивної ловлі риби. Перший успіх. Згодом вона стає чемпіонкою області серед жінок, їде на республіканські змагання. І знову — серед призерів.

В суботні і недільні дні молоді робітницю часто бачили серед школярів. Разом з ними йшла на волейбольний майданчик, влаштовувала різноманітні спортивні ігри. Їй незабаром пропонують постійно працювати з підлітками першого заводського будинкоуправління.

Щоб організувати по-справжньому спортивно-масову роботу з дітьми, треба було мати добру спортивну базу. І ось уже Лариса разом з іншими комсомольськими активістами, молодими робітницями «Червоної зірки» об'єднує волейболістів та баскетболістів майданчик. Невдовзі заводських будинків з'являються футбольне поле, тенісні корти...

Цього року юніори будинкоуправління були серед кращих не лише в місті, а й в області. Футбольна команда «Юність» вчорнула в Кіровограді приз «Надія», посіла третє місце в розіграші призу «Шкіряний м'яч».

За рекордами — і масовість. Близько двохсот хлопчиків та дівчаток тепер постійно тренуються на спортивних майданчиках будинкоуправління. А коли закінчилась спартакіада «Юність», то виявилось, що вихованці Лариси Повшебної поступилися першістю лише спортсменам ЖЕК № 7. Успішно пройшла і спартакіада «Здоров'я».

І ось комсомолка Лариса Повшебна заявляє:

— Мені хочеться знову бути в заводському цеху.

— А як же робота на спортивних майданчиках?

— Є заміна. Вона надіється в першу чергу на кращих спортсменів будинкоуправління Тетяну Конкасову, Марину Алісову, Сергія Лушова, Віталія Федосєєва. І, звісно, на Михайла Миколайовича Запальоскіна — викладача фізкультури машинобудівного технікуму. Це він разом з Ларисою найбільше докладав зусиль, щоб юні спортсмени підвищили сповна свою майстерність, щоб у їх шеренгах було якнайбільше любителів спорту.

«Є ЗАМІНА...»

Сьогодні знову на спортивних майданчиках будинкоуправління гамірно. А найбільше школярі чекають поки засніжаться стежки. І тоді — на лижі, ковзани.

Г. ТОЛОК,
Фото автора.

В П'ЯТИРЦІ НАЙСИЛЬНІШИХ

Чотири дні в Києві тривав особисто-командний чемпіонат української республіканської ради СДСТ «Буревісник» з боксу. В змаганнях взяли участь представники дев'яти областей. В результаті напруженої боротьби спортсмени Кіровограда зайняли п'яте місце, пропустивши попередню себе

боксерів Києва, Львова, Одеси і Миколаєва. Команди Донецька, Дніпропетровська залишилися позаду.

Аналізуючи підсумки змагання, варто відмітити певний успіх наших боксерів. Склад команди був рівний: немає видатних спортсменів, але й слабких теж не на-

звези. Вже в перший день на ринг вийшло п'ять спортсменів, які принесли команді 5 очок.

Хочеться відзначити студента фізико-математичного факультету нашого інституту Сергія Медведєва. Добре також виступили М. Литвинів, С. Савченко, А. Лесніков, які стали призерами чемпіонату.

А. МІХЄЄВ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 19 ГРУДНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 10.05 — Гімн настига для всіх. (М). 10.30 — Новини. (М). 10.45 — Кольорове телебачення. «Приходь, казко». (М). 11.05 — Наша афіша. (М). 11.10 — Для старшокласників. «Життя, мрії і поклонання». (Одеса). 11.45 — Програма «Здоров'я». (М). 12.15 — Московський міжнародний турнір з фігурного катання. Спортивні танці. (М). 13.00 — Українське кольорове телебачення. Година мультфільмів. (К). 14.00 — Українське кольорове телебачення. «Чи мислять тварини». (К). 15.00 — Народний телеуніверситет. (М). 16.30

— На меридіанах України. (К). 17.00 — Кольорове телебачення. 17.30 — Кольорове телебачення. Міжнародний турнір з фігурного катання. Показові виступи. (М). 19.30 — Програма «Час». (М). 20.00 — Художній фільм «Напередодні». (К). 21.30 — Міжнародна програма. (М). 22.00 — Зустріч з народним артистом СРСР композитором Т. Хренниковим. (М). 23.10 — Новини. (М).

НЕДІЛЯ, 20 грудня. ПЕРША ПРОГРАМА, 12.45 — «Від з'їзду до з'їзду». Письменники за круглим столом. («Запоріжжя»). 13.15 — «Кроки п'ятирічки». Виступ міністра вугільної промисловості СРСР тов. Братченка. (М). 13.30 — «Камертон доброти настроя». (Чернівці). 14.00 — Програма передач. (К). 14.05 — «Увага, свисток». (Одеса). 14.50 — На сцені народного театру. (Харків). 16.20 — Дія ювілей Радянської Армії і Флоту. (М). 16.30 — Музичний кіоск. (М). 17.00 — У нас у гос-

тях — учасники Народного фестивалю українських радянських фільмів на Кіровоградщині. (Кіровоград). 18.00 — Урочисте закриття Народного фестивалю українських радянських фільмів на Кіровоградщині. (Кіровоград). 19.00 — Кольорове телебачення. «КВІ-70». (М). 20.45 — Програма «Час». (М). 21.15 — Художній фільм «Повість про чекіста». (К). 22.45 — Танцює Олена Потанова. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 17.00 — «Клуб кіномандрівників». (М). 18.00 — «Таланти твої, Україно». (Донецьк — Ворошиловград).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.